

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 103. Quando expiret officium vicarii capitularis & vacantis sedis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

presentatos, & electos confirmare etiam sine speciali mandato. Sunt enim hac justitiae & necessitatis. Garc. p. 5. c. 7. num. 28. ego q. 603. & in for. benef. p. 2. q. 171. numer. 2. Vigesimosecundo collationem liberam beneficiorum devolutam ad Capitulum Sede vacante ob negligientiam inferiorum collatorum, ut faciat ejus Vicarius, an egeat speciali mandato, non ita liquet; vide me q. 504. num. 3. Conferre illum posse beneficia ex fundatione debita conferri certae persona, aut certo generi personarum, secus, si conferri debeant in genere personis qualificatis; v. g. Magistris, docent cum Garc. p. 5. c. 3. num. 76. juncto num. 90. contrarium de utroque docent ali. De quo vide dicta supra de Capitulo; plus enim non potest Vicarius quam illud in hoc punto. Illud certum, quod collationes liberas competentes Capitulo etiam Sede plena facere nequeat Sede vacante sine expressio & speciali ejus mandato. Vigesimotertio resignationes beneficiorum spectantium alias privative ad collationem Episcopi simpliciter factas recipere potest; egere eum ad hoc speciali mandato, quemadmodum Vicarium Episcopi censem aliqui. Quod facilius admittendum de resignationibus beneficiorum pertinentium privative ad collationem Capituli Sede plena, vel etiam simultanea ad Episcopum & Capitulum, aut etiam quorum resignationes recipere pertinebat ad Capitulum Sede plena. De cetero resignationes factas permutationis gratia recipere nullatenus potest; vide q. 605. Vigesimoquarto vacante parochia, Vicarius Capituli potest ei providere de idoneo Vicario cum assignatione congrua portionis, proponere electa, examinare per concursum, depudare examinatores in Synodo, facere omnia, que juxta Trident. Sess. 24. c. 18. præcedere debent parochia collationem usque ad electionem dignioris, & quidem sine speciali mandato Capituli; cum ad ea, que spectant ad jurisdictionem ordinariam, præsertim necessariam, ultra generalem commissionem Vicariatus non egeat speciali, quin & hæc ipsa Capitulum per se exercenda referre nequeat, sed necesse habeat facere ea per Vicarium suum juxta dispositionem Trid, de quo vide dicta ex C. de Luca & Fagn. de Capitulo supra, ubi etiam, quid illud possit quod ad deputationem vel subrogationem examinatorum, id enim etiam poterit Vicarius Capituli. Vigesimoquinto potest Vicarius beneficiæ à collapsis Ecclesiis transferre non secus ac Episcopos. Fagn. in c. bis qua. de major. & obed. num. 56. Vigesimosexto quod ad faciendas uniones beneficiorum, easque rescindendas; item ad dismembrationem & extinctionem eorum potest, quod potest Capitulum, cuius tamen ad hæc consenserit, si non speciali commissione, egere videtur. Vigesimoseptimo non potest Vicarius sibi substituire alium, nisi ad modicum tempus & ex urgente causa, neque nimis frequenter, nec sine speciali Capituli mandato juxta Ventrigl. Riccius, Vulpe. &c. contrarium quod ad hoc postremum, nimis posse illum substituere sibi alium sine speciali ullo mandato ad breve tempus & ex urgente causa, sententibus Barbos. jur. Eccl. l. 1. c. 32. num. 56. Dian. loc. cit. num. 62. quin & indifferenter sine ulla speciali licentia id eum posse, refert Garc. p. 9. c. 9. num. 23. decisum à S. Cong. posset quoque, si Vicarius detenus infirmitate

aliove impedimento non substituerit sibi alium, substituere illum Capitulum, cuius potestas mortuo Vicario non expiraret. Barbos. loc. cit. vide me q. 611. Reliqua de Vicario Capitulari, puta de ejus præcedentia, salario, reddendaque ratione administrationis &c. quia non ita hic spectant, vide apud me in Vicario Episcopi a qua. 612. ad qua. 621.

Quæst. 103. Quandonam exspiret officium Vicarii Capitularis & vacantia Sedis?

1. R Esp. ad primum primò: Si Capitulum, prout potest, ad tempus determinatum deputavit Vicarium, hoc elapsò, utique exspirat administratio & officium Vicarii. Dian. p. 8. tr. 4. resol. 69. in fine. PaxJord. l. 12. tit. 2. num. 58. cum communi. Si vero sine temporis præfinitione, sive à Capitulo, sive Metropolitano constitutus, exspira ejus officium, quam primum Sedes definit esse vacans. Dian. PaxJord. LL. cit. Barbos. loc. cit. num. 43. quia ex tunc terminatur Capituli jurisdictio, seu definit ea esse habitualiter penes Capitulum.

2. Resp. ad primum secundò: Desinit quoque ejus officium, dum à Capitulo avocatur seu removetur. An vero ad nutum Capituli, durante vacantia Sedis sit amovibilis, controvertitur inter AA. Posse eum amoveri toties quoties, non tantum, quando inter Capitulum & Vicarium in prima ejus deputatione super tali amovibilitate fuit conventum, verum etiam præscindendo à tali conventione, tenent Garc. p. 5. c. 7. num. 23. citans pro hoc claram S. Cong. declarationem. Jo-And. in c. ult. de offic. Vic. in 6. num. 15. ubi is indicat, posse Vicarium, etiam ad tempus constitutum, eo nondum elapsò, revocari. Meroll. Tom. 3. d. 7. du. 27. num. 166. Farinac. &c. Quin & posse eum revocari, ubi fuisse interpositum juramentum de non revocando, tenent Sbroz. de off. Vic. l. 3. qua. 32. num. 7. citatis Pavin. de potest. Cap. Sed. vac. p. 2. qua. 10. num. 1. & alii; item Zerol. pr. Episc. p. 1. v. Vicarius §. 21. expressè addens: etiam sine causa, & citans Selv. Rebuff. &c. item Azor. Inst. mor. p. 2. l. 3. c. 37. qua. 18. Fundamentum horum AA. est, quod Vicarius Episcopi semper censeatur constitutus ad libitum, et si id in commissione Vicariatus non exprimitur; poteratque etiam Capitulum ante Tridentinum amovere ad libitum suum Vicarium, adeoque idipsum possit adhuc; cum Trident. circa hoc nihil determinaverit. Nihilominus contrarium, sive non posse Capitulum sine justa causa amovere suum Vicarium, tenent Diana loc. cit. Barbos. loc. cit. num. 47. citans Riccius in collectan. p. 5. collect. 1562. in fine. Raguc. de voce Can. in Capit. qua. 37. num. 4. addens etiam ex Sellio in select. c. 19. num. 43. id verum esse, etiamsi in nominatione Vicarii dictum fuisse, quod revocare posset ad libitum; item Pith. ad tit. de off. Vicar. num. 79. Fagn. in c. bis qua. de major. & obed. num. 70. Pignat. Tom. 1. conf. 23. num. 10. PaxJord. Vulpe, his quatuor una cum Barbos. testantibus, sic rescriptum à S. Cong. proposita negot. Episcop. & Regular. de anno 1631. Multo minus juxta hanc sententiam negativam Vicarius Capitularis de-

putatus

putatus à Metropolitano in casu negligentiae Capituli removeti potest à Capitulo, utpote à quo jurisdictionis exercitum non accepit Barbos. loc. cit. num. 48. de cætero justæ causæ amovendi Vicarium sunt, dum negligens est in suo officio, vel in eo pravaricaret illud male gerendo; si appareret insufficiens. PaxJord. loc. cit. num. 14. plures istiusmodi causæ magis in specie enumerat Pignat. loc. cit. vide q. 617.

3. Resp. ad secundum: Quamvis, quantum est de jure communī, vacatio Sedis duret solum usque ad confirmationem, institutionem seu provisionem novi Prælati à Sede Apostolica factam, ita ut per eam acquiratur novo Prælato exercitium jurisdictionis, etiam ante apprehensam possessionem. Gonz. ad Reg. 8. gl. 15. §. 2. num. 80. & 81. & ex eo PaxJord. loc. cit. num. 48. citans Pavin. Felin. &c. item Garc. p. 5. c. 4. num. 243. & 250. citans Selv. Covar. Lambert. &c. ego in for. benef. p. 2. q. 668. num. 3. hodiecum tamen post Extravag. injuncta. de elect. inter commun. non prius cessat vacatio Sedis, quam si confirmationis, institutionis, provisionis Apostolica litera sint expeditæ, & actualiter præsentatae ipsi Capitulo, ita ut etiam si istorum omnium; nimur factæ in Consistorio propositionis, promotionis literarumque expeditionis certam scientiam habetur Capitulum, adhuc non sufficeret ad amissionem jurisdictionis, sed insuper opus sit actuali ostensione & præsentatione dictarum literarum. Gonz. loc. cit. num. 83. PaxJord. num. 49. citans alios. Barbos. de potest. Episcop. alleg. 54. à num. 160. qui etiam assertunt, non alter intelli-

gendo DD. dum simpliciter dicunt, quod-litteræ debeant esse expeditæ. Quin & seclusa cit. Extrav. æquum videtur, non posse Episcopum se ingerere administrationi & jurisdictionis exercitio, nisi dictis literis præsentatis Capitulo, de cuius præjudicio agitur, & de tollenda ei administratione & jurisdictione, habita ab eo Sede vacante. Quod si tamen alicubi adest consuetudo legitime præscripta administrandi ante confirmationem electi Prælati, interea dum ea petuit aut expectatur, aut etiam id vi juris communis, nempe c. nihil. de elect. concessum Episcopis Prælatisque alii Papæ immediatè subjectis, in concordia electis, valde ab Urbe remotis, et si necdum ante eorum confirmationem, seu prius quam habeant jus in re dici nequeat Sedes plena, hoc ipso tamen, quod concessum sibi à tali consuetudine, aut jure communī, vel etiam ab ipsa Sede Apostolica jurisdictionem usurpent, & administrare incipient, cessat jam ea in Capitulo ejusque Vicario; neque is aut illud se amplius immiscere potest, cessante etiam ratione, ob quam ad Capitulum Sede vacante eam devolvit jura voluerunt; nempe ne Ecclesiæ gubernatore & administratore destituta grave damnum patientur. Cessabit quoque Capituli & Vicarii potestas, dum à Sede Apostolica Ecclesiæ vacantis administratio committeretur alicui; cum talis sit loco Pastoris, possitque omnia in spiritualibus & temporalibus, quæ verè provisus, quin & creare possit (& juxta Sbrozium debeat) alium Vicarium, non secus ac ipsum Capitulum. PaxJord. l. 12. tit. 2. num. 59.

TITULUS X.

De his, quæ fiunt à Prælatis sine Consensu Capituli.

Quæst. 104. An Consilium Capituli exquirere debeat Episcopus aliusve Prælatus?

Esp. Exquirere in pluribus consilium Capituli teneatur Prælatus, ita ut, dum iura actum geri volunt cum consilio Capituli, is sine eo requisito & congruo tempore exspectato gestus (etiam si de cætero gestus cum consilio aliquorum confratrum seu Capitularium) sit irritus; ut constat ex c. nov. b. t. Barbos. ibid. num. 1. & c. quanto. cod. Cujus tamen intellectus potest esse duplex, dum ibi dicitur: *Cum eorum consilio vel senioris partis:* nimur ut sufficiat, adhiberi consilium senioris partis, seu Capitularium eorum, qui magis idonei sunt ad dandum consilium; qui quidem intellectus indubitatus, si consuetudo hunc modum consultandi confirmet, ut inquit Pith. b. t. num. 18. Vel ut non sufficiat consilium Senioris partis, nisi etiam eadem pars sit major Capituli; cui intellectui faveat jus commune, juxta quod, dum ad actum aliquem expedientum requiritur consensus (idem videtur de consilio) in-

telligi debeat de parte maiore Capituli. Et haec quidem de requirendo consilio Capituli juxta jus commune; ubi enim adest consuetudo legitime præscripta pro libertate Prælati tractandi negotia Ecclesiæ, exercendique jurisdictionem sine consilio Capituli, hæc valida erit; cum etiam æquiparetur privilegio juxta c. ea noscitur. b. t. juncta Gl. ibid. v. libertate. & c. 3. de consuetud. in 6. & c. cum Ecclesia Vulnerana. de elect. Barbos. in c. ea noscitur. num. 1. Pith. b. t. num. 15. Engels. b. t. num. 5. ubi citans pro hoc Gratian. discep. for. c. 10. num. ult. & Zerol. pr. Episc. p. 1. v. Capitulum. numer. 8. assertit, consuetudine vel præscriptione passim inductum, ut in plerisque casibus Episcopi procedere valeant sine consilio vel consensu Capituli Lambert. etiam de jurep. p. 3. l. 2. q. 1. c. 4. apud Garciam de benef. p. 5. c. 4. §. 2. num. 139. prout refert Reiffenst. b. t. numer. 27. dicat; hodiecum dici posse, quod totus hic tit. qua fiunt à Præl. recesserit ab aula. Quibus tamen duorum postremorum dictis contradicere satis videntur textus pro responsive citati. Non tamen huic exceptioni obstat, quod c. c. novit, dicatur, esse contra honestatem.